

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب طبیب الحکما فی الفروع والمصالح وادوائها

مؤلف: مصحوب بمشاوران حکیم

مترجم:

شماره قفسه ۱۶۱۴۳

جمهوری اسلامی ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

شماره ثبت کتاب ۲۷۲۰۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتابخانه مجلس شورای اسلامی، اسلام

23

پندت غلک از جم
 شاه که مثال ملک از جهان
 پاکیزه دل پاک از جان
 شاه که نشان ای کندیست
 برون زین زنجان
 و خاتمه مدار او مر نه کمالی
 سوره بر پری جوان بود علی
 آن دم که بر روح و دانی جنبه غالب
 آن که در کونست از کماله بود
 عالم جلالش نکران بر عالم بود
 سر که جبرئیل این بود معنی
 بر عیسی خدا که کفایت بود علی بود
 نیز که کمالی از کشف ز کسر مهر
 در کبر معبودش زمان بود عکبر

۱۶۱۴۳
 ۲۰۷۳۰۸
 فی خاتمه
 در پیش خود بود و مقصود علی بود
 هم اول آیه هم ظاهر و باطن
 هم ظاهر و هم معبود و معنی
 و جبری که بیان کرد خداوند و عباد
 او و جبری بیان کرده بعد علی بود
 عیسی بوجود آمدنی از کس کشف
 آن قطعی بلاغت که بیان از علی بود
 آن ملک که بنو ملک را از علی بود
 آن ماکه از انیس که بود علی بود

شاه که نشان ای کندیست
 برون زین زنجان
 و خاتمه مدار او مر نه کمالی
 سوره بر پری جوان بود علی
 آن دم که بر روح و دانی جنبه غالب
 آن که در کونست از کماله بود
 عالم جلالش نکران بر عالم بود
 سر که جبرئیل این بود معنی
 بر عیسی خدا که کفایت بود علی بود
 نیز که کمالی از کشف ز کسر مهر
 در کبر معبودش زمان بود عکبر

این چند کلمه از سر کتاب لقمان حکیم علیه السلام و فی الخصال
 والحمد لله رب العالمین
 و اگر کسی بگوید که این کلمه را بخواند و اگر در میان بردارد و یکبار
 سورۃ الحمد و سه بار سورۃ قل هو الله احد و سه بار سورۃ قل اعوذ
 برب الفلق بخواند و سه بار بگوید بسم و آن کرکان را بر فلان
 کلمه ای هر چهار بار اسم برده شود و این آیه را بخواند تنقل و امن
 انظر السموات والارض فانقلد الا تنقلون الا
 تنقلون الا حسبي الله و نعم الوکیل سه بار بخواند و بر ریسان دم
 و حکم کرده زند دین کرک بر مال نام برده بسته شود یا بر الله تبارک
 و بران مری که زهره خورس را بران خود مالده چند خواهد
 مجامعت نماید می تواند کند و اگر زن ششبار را بر خود
 بکشد و دست توقف کند که فرجش تنگ نشود و اگر موی سیاه

آدمی

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

آدمی را بسوزانند و خاکستر او را به کلاب بپاشند و بر سر
 صورت کند یا بر سر خریز روی ج و کند و بی عمل دارد و اگر کسی
 آمده بی سبب و زانند و خاکستر را بپاشد که یا نزن و بر سر خاکستر
 بر خور و کشت سبب از جانب ملک بگریز و در قند
 اندازد و بر سرش و کشته باشد و روز بخشد و کشتن و کشتن
 بریان که ده بخود و در چشم خلاق عرب و در کرم و و اگر کسی
 و خیر کرده بران آیین و همه ر حال کورک میقتد و سر کس
 را نازد و تصاده هم را کشت کند که بر او برود و اگر کسی از بچه ببرد
 و حرفه و و اگر کسی را بر سر نهاده خانه بر سرش آرد و نام نبرد و اگر
 مرد و اگر کسی بخورند و از آن جمع شوند که بران و هر زن که شیر بپاشد
 خود و در چشمش نشاند و کشت سبب که در کشت و بعد از فوت میباید
 بر کشتن بر پا نهاده بخورند ط افواه و زخم را کشد

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

در پیمانه تن در است باشد و هر که مقصد او برون آید بپوست مر در زیر خود دود کند
 بجای خود باز آید هر که دیر خرگوش را یا خود بکشد اگر بچنگ رود بپوست
 باز آید و اگر خرگوش را بخورد در سر نه را ببرد و اگر مغز مغز خرگوش را بجای
 که خاوند گزیده باشد در آن موضع اندازد او را ببرد و اگر پیچ خرگوش را
 زن بپوست و یا با خود مال باریک کرد هر که کشت رو به راه را ببرد و قوی
 یاد را ببرد و هر که پیچیده کرده رو به راه را در کوف پای خود انداخته بر چند
 راه رود مانده نشود و اگر چای رو به راه را بپای خود مالده از کس این
 باشد و اگر کسی طبعش دل باشد با انگبین سفید بیاورد و بخورد و بپوشد
 بفرمان الله تعالی و هر که کشته گوشت را بپوشد و بپوشد و بپوشد
 و اگر ضمیمه گوشت را خشک کند و بر زکریا بپوشد بجا می آید آن زن عیال
 کسی دیگر را نخواهد و اگر دل گوشت را با کباب بپوشد و بپوشد و اگر خون
 گوشت را با پنجه خون نرغاله را بهم نرم کند بر روی مرغی که مالده عاقله شود

کعب

گوشت که هر که دیر خرگوش را بخورد دارد اگر در میان صد هزار تن در آید
 بسلاطت برون آید و گوشت که هر که رو به راه را بسیار بخورد
 صغرا را بنشیند و قوی جگر را بنشیند و خون را صاف کند
 گوشت که هر که نیلوفر را بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 بپوشد و اگر پیچ بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 در پهن بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 پاک شود و اگر کسی را طبعش دل باشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 سفید شود و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 و در حمام بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 و اگر زخم بر روی کار نکند و اگر خون گوشت را با روغن جوز و کوش
 چکاند کوبی را بپوشد و اگر کسی عمل و زنجیر پیرورده را بپوشد و بپوشد
 جماع را ندهد و در مردان جسته شپش بیخ کوکنا را بپوشد و بپوشد

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تاریخ قلم

و الله دفع بفضله كنه واكثر من لیسر را برسانید و در اخیر کرده به ملک الله
و بر موضع که ترالیده باشند با نجا بگویند از روی بر نیاید گوید
که روزی که خلافت پادشاه سلطان احمد خاندان رسیده جمع
علماء و حکمای عصر خود را طلبیده فرمود که از برای من کتابی اختیار
کنید چنانکه در حضور و سفر فایده او بین رسد پس شیخ ابراهیم ابن
محمد غزنوی این چند کلام را انتخاب نمود و نامش را تحت الانسان
که از اشیاء احوال از فایده بسیار بهره مند بالله التوفیق
حکیم گوید هر کس چربی بسیار خورد و معده اش بپا شود و ضعیف دل
و گرم جگر آورد و در شکم و سینه اعضا و عرق به بوی پریه آورد
و هر کس سخی آب یا گوید در دشتقیقه آورد و هر کس باذن صحبت کند
که ده اش ضعیف گردد و ما بهر بسیار خوردن در دسه و در دندان
آورد و استخوان نامر و کوهان شتر را در دکنده تا فایده باشد گوید
که هر کس

که هر کس به استیج رود و بپا نشیند علت بواسیر پیدا کند و عود بخورد
بودی و بین را بر طرف کند و هر زنی که سنگ شعلای طبعی که هر ماه بار باشد و در دست
گیرد و بچشم بپایند و هر که کهنه ناز یا نیا در بر جرح است نه در خون باز آید و هر که
کشیز را بگوید و هر آنگاه که بر طرف شود و گوید که هر طبعی که در جانه خواب
بول کند قابل بیماری یکمشتغال بگوید و بخورد بر طرف کند و هر که تخم کهنه ناز
با یکدیرم شکر سر و زنجیر و اگر خون شکر داشته باشد باز آید و هر که کشیز و کلاب
در چشم کشد اگر از چشم او بر نیاید اگر برون آمده بر طرف باند و هر که قی لب یا کند
و در دم سنگ اشی را آب ششما صم بخورد و در حال که قی آید باز دارد و اگر زنی که
حیض بسته باشد قدری سداب و قدری کلاب گرم بکند و بخورد و حیض کشاده گردد
و اگر کسی مارگزیده باشد بکشد سداب و برگ انجیر را با هم بگوید و بار و عن تازه
مجموع کرده بخورد و یک است صبر کند عرف کند با عرف از بدن او برون آید
ان زهر را بر طرف کند و هر که را در معده باشد که معده او برون آید ششما سداب

انوار اسرار

بگوید و بر معده نهد بر طرف کوبد که اگر سداب را در سوراخ
 مورچه بریزد مورچه آن را ببرد و دیگر که سداب را با بون نه و بر بطوی جبین در
 نه بر طرف کوبد و دیگر که سداب را با بون نه و بر چشم کشد که اگر بر طرف
 کوبد و دیگر که تخم سداب را با روغن کاه و عسل مخلوط کرده بخورد مستی معده را دفع
 و باد لغوه و قوی را دفع کند کوبد که هر که پیاز را با بوی نه باغی بخورد
 با بون را ببرد و معده را قوی کند و دیگر که پودینه را با بون نه و بخورد قوی
 را بشت نه و اندوه دل را ببرد و صفحت بسیار پند فرماید که هر که
 پودینه را با پیاز بخورد که معده را بکشد و بزرگ آورد و هر کسی ترنج را با بون نه
 هر گوشه بکشد نه و در گوش چکانند و هر که دریم گوش را بر طرف کوبد
 فرماید که هر که تخم آن را بخاید بوی دهن را بر طرف کوبد
 و اگر کسی را مار گزیده باشد تخم آنرا جادویده در زخم مار جالد و در او
 بر طرف کوبد و دیگر که سبزه آن سرخ را در خانه دو دکنه مار از آن خانه
 بکسیند

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
 شماره قفسه
 شماره کتاب

بکسیند و دیگر که سداب را با بون نه و بخورد معده را صاف کند و قوت
 دهد و دیگر که زهره کوسفند را با آب تربیت میزد و در گوش چکاند که اگر در
 گوش دفته باشد برون آید و دیگر که سیر را با روغن کج خیس زرد و خارش
 معده و بدن را ببرد و دیگر که بوره زر که از آب سیر بگوید و شکم کند در دم
 قلعج باور اکشت بود و مار را تحلیل کند کوبد که هر که سیر بسیار بخورد
 معده را پاک کند و از زهر اندک با بون نه و باد لغوه را بر طرف کوبد
 و سستی بدن را از ایل کند اما در شقیقه آورد و صفرا بکشد و خون را
 آورد و دیگر که سیر را با زهره کوسفند بکشد نه و در گوش چکاند که اگر گوش
 به درد کوبد که هر که صرخ پود نماید صبر را دو دکنه و خود را بر آن
 دو دکنه دارد علتش را دفع کند پهی که بر با روغن کاه و بوی نه و بخورد
 دیرانه دهد و نکو شود و اگر با سیر که بخورد بهتر باشد و دیگر که از آب بکشد
 باز گوشه خار بونست بر آن کرده بخورد و نکو شود و دیگر که از آب بکشد در بدن

در سداب
 در سداب

در این کتاب
مجموعه
کتابخانه

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

مانده باشد بر رویای سرگین خرد و نیم کرده بران جراح است بر نمند
نیکو شود موش نیز همین خاصیت دارد و هر که اعصابش را بر اثر زایل
و هر که استی قصبه باشد در عت تخم ترب را با روغن تازه بمالد
سخت شود گوید هر که صبح ترب بخورد باد های مخالف با برود و موه را
با کینه کند و اگر بر خورده باشد او را نکند و قلیه شیر خورده نشانی فایده دارد
و قصبه است می کند بر آن که را دندان در دهان گیران کند و در
دندان گیرد به شود و هر که پوست بر سر بسوزاند و با روغن کچنه خیزد بر هر وضعی
که موشش رفته باشد بمالد موی بر روی آید و اگر بر اثر جوشش نه و بزرگند
دل را قوت دهد گوید هر که سیب زنده باشد پیله خورس را با عسل
بخورد به شود و هر که پیله خورس را بر خورده بمالد بوی کار نکند و اگر خون خورس
در چشم کشد موی زیاده را ببرد و هر که عسل بوالسیو بهم رسد نه زهره خورس
با عسل نرم کند بخورد به شود و دیگر زهره مسک را با پیله خورس نرم کند بوی سر را
بر طرف کند

و اگر کسی بجزر با شیر کاه و جوشش نه و بخورد سرفه برود و از آرد بکشد و هر که
بسیبش باشد تا بخورد زنده است باشد و دل را قوت دهد و عمر را دراز کند
و هر که بر کشتن فغانا گوید و بر جراح است که گرم افتاده باشد نمند به شود و هر که
روغن دانه شفا را بر گیرد و فستیک زد و در گوش کند که آرد گواهی کوشش را
بر طرف کند و هر که تخم کرفش با نه کشند در خیر زد و در دهن قرقر کند
او را زگر خسته باشد یک یه و هر که تخم کرفش را بچوشند و آب از او در دهان کشیم
و اما تسبیح با روغن کند و اگر کسی کرفش را بجون کند و بخورد سردی ببرد
و زن که بچود شکم او مرده باشد تخم زردک و روغن سفید در سس در زیر
دامن او دود کنند در حال خلاص یاب گوید که هر که یک قندج است
عنابت با یک سیب عسل در حمام بخورد و قی بسیار کند و صاف شود و هر که
کله شکر سفید را بچوشد و غلک در آن نماید بخورد در چند کیفیت خورد میشود
گوید که هر که سیب یا خورده مار و کوزه مار او را نکند و اگر کسی

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کودنه باشد یکدانه سیر زخم نهد نیک شود و اگر فقیص کسی سست شود
و قوت ندهد قد سیر را و فقیص بخورند و خورد و آنکه هم بر ذکر مالک
سخت شود و اگر چند وقتیه بپازد در گوشت بلع بخورند و بخورند
را بپزند و کرده را قوی کرده و آب پشت را زیاد کند و اگر
ماضیت زن یا مدسم داشته باشد همه را راضی کند و اگر آب پیاز را
با سرکه زم کرده در بدن بسیار مالک را بر طرف کند و هر که بودینه
داشت و صحرار آب پیاز بخورد باغ و باد های خفای را به برد و صده ر قوی
کرد و آنکه هر که زکس بسیار بود در دست قیق زایل شود و هر که چشم را
قوت دید و خواب خوشش آرد و هر که نیلوفر را بگوید و آبش در دهان
سیرد و دیگر بر روی مالک نشان آب پیاز بر طرف سازد
گوید که هر که زعفران و مشک در آتش نهند و دماغ را به دود آن دارد
زکامی را به برد هر که در دم زعفران با سرکه زم کند بخورد بسیار بخندد

و عسل

اقیان چک

و عقل او زایل شود عی و صده را قوی کرده و بوی دهن را به برد
و آشته مار اصفاف کند
این معجون که هر طور است کسی بخورد او را بیماری و علت کم بود
تخم زردک و تخم بونه مصطکی و از بادیان با هر که دم یک سیر و باز بازو
بچک و جویز بیا و زیره همه را بگویند و به بزنند و با عسل بپازند
و هر روز قدری بخورند فایده تمام یابند و اگر کسی را خون از شکم برود با دم
باروغن و کل برینان بریان کند و هر روز یکمته قال بخورد خون از شکم باز آید
و اگر کسی بچکان در استخوان یا در گوشش مانده باشد بچشک را به و نیم کرده گرم
بر زخم نهد فی الحال بیرون آید و اگر کسی سیم را در کوه کرد بخورند و هر جانور
دید پشه خون گردد و دیگر کشت آب پیاز زم کند در وقت جانش بخورد
و بوقت شام بخورد اگر ده زن و کینز داشته باشد همه را خوشنودن و کام داشته باشد
و حکما گفته اند که هر که عین سیاه را بگوید و در زیر دندان نهد در در اسکین کند

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

و اگر کسی که خون آید تخم کاسنی را با سنگ بیاورد و شربت کند و بر سر کشد
 بشود و اگر کسی که در سینه تخم کاسنی را با کلاب میزند و بر سر بندد درد سر را برطرف
 دیگر زبان زاع سیاه را در میان شیر نهد که وقت بخورد سودمند است و نیز جملها
 مفید است و اگر کسی مغز سرش را خشک در قندیل کند که خواهد جامع کند قوت
 و اگر کسی بیکان در جای مانده باشد مغز سر را زاع را به سبب نم کرده بر جرح است که ندارد
 در حال بیکان بیرون آید و اگر کسی خون از سینه دندان او بیرون آید بر خار با سماق بپزند
 و در سینه دندان است بکشد نافع باشد و اگر کسی دندان درد کند چوب عاقر قرقص
 درد دندان کمر نفع دهد و اگر کسی بایر که جفتد بکوشد بآب اول بشوید بکمره نموده
 دوی بیرون آید و اگر کسی را افزون نماید دندان گفتار را با خود دارد دیگر فرزند
 نمید و در زنی که بچال خرگوش نرم کند و بخورد که هرگز گران حاصل نموده و اگر کسی را که زنی
 باشد و نشانی اگر کم که در زخم بار نهد بشود و اگر کسی سم اولاغ بسوزاند و خاکستر او را
 با خود نگاه دارد و جادو بروی کار کند و اگر زن زهره خرگوش را با خود نگاه دارد و آبستن
 و اگر کسی که زهره

و اگر کسی که زهره باشد و اگر کسی چشم تارک شود پوست را بسوزاند و خاکسترش را
 در چشم کشد تارکی عین را ببرد و اگر چشم کل بسوزاند و زهره خرگوش تارک
 را با زهره کشش بهم بیاورد و در چشم کشد کل را ببرد و چند دفعه چینی نمایند
 بشود و اگر کسی دندان گفتار را با خود نگاه دارد زخم چشم را او کار نکند و اگر
 کسی که بکوشد خون شربه را سوزد و در چشم کشد بشکوبد بر آب ببرد و اگر کسی
 که بکوشد بکوشد تری را خشک کند و نشانی زهره بکوشد دیگر را خشک کند و همه را با هم
 سلاویه کرده در چشم کشد تا به غایت روزی در پی بکشد که بر آب ببرد و چشم را
 روشن گرداند و اگر کسی که دوی تلخ را در خانه دود کند ملک از آن خانه بگریزد
 و دیگر زهره را در خانه بمالد و زود بر آن خانه در نیاید و هر که که دندان
 حرکت بر کردن که کدک بنید و هر روز آن طفل افزون تر شود و هر که دندان که کدک
 با خود دارد در سفر هر که جانور چهار پای او را ضرر زدند و هر که بیه خرگوش
 بدست آید یا به باد در خشکا سخت سرما بوی کار و دیگر که زهره خرگوش را بر آن

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

چندان که خوابید باز چشمش بگشاید و در کس نهان نگذارد و با خود دارد
سکانش بر وی با نماند و اگر زن شیر را بر او فرو گیرد و فرجش تنگ شود و او کی
سعدی گفته را باز عفران در چشمش بکشد و از چشمش برود و هر کس سیر را ببرد
و بر وی با غسل بیاورد و بر زخم که بر پیشانی باشد بمالد بر طرف نشود و هر که تر کین
تازه است چکاند در گوشش و اگر بی گوشش ببرد و هر کس زهره بر فک گوشت را
در گوش چکاند که بی گوشش ببرد و هر که دندان روی باه را از طرف که دندان در دهان
بیاید برود در بر طرف نشود و هر کس بر او آتش کشد که دندان در دهان ببرد و در بر طرف
هر کس پیر روی باه را در پیشانی مالد و او را بر او کشد و او که کسی را از زهره باشد خنجر
دو نیم کرده بکوبد و بر زخم نهد و هر که بر او آتش کشد و در دهنش نشود و هر کس
که استخوان کوفته را بسوزاند و خاکسترش را بر پیشانی مالد و زهره بر فک مالد
بزرگ نشود و هر که آب کاسنی را با نمک مخلوط و آب دهان را باز دارد و هر کس روغن
کنندگی در تن مالد پیشانی در جامه او نیفتد و هر کس زیره کوان را با سیاه و در بر طرف

موریزد

تقریبی خطای

موریزد موران از آن مقام برود و هر کس دم کوک را در محلی یا در چشم یا در ده
در زیر خاک کنند دیگر کوک بان محلی مکان نیاید و هر کس فنق در دهن بگذرد یا با
خود دارد و کشد دم او را بگذرد و هر که تخم باروغن کل زرد بریان کند و با شکر
بخورد و باد خضیه را بر طرف کند و اگر خضیه مالش داشته باشد به نشانه اسهال خرم بگوید
و در خضیه مالد با در بر طرف زد و هر کس بول کول را در گوش چکاند در در
بر طرف کند و هر کس خون کوک را با روغن بادام بیاورد و در گوش چکاند که بر آب
و اگر کسی را موی سر نباشد یا کوزه باشد زهره قوج را با روغن بیاورد و بر موی مالد
موی بر آید و در آید و دو و یک مرتبه چشم نباشد را را سودا اند و خاکسترش
را با روغن ریتون مرهم کنند و در بخامالده موی بر آید و هر که را مار کشیده باشد و در
شکم جان کند و کرم را کرم بر زخم نهند و بشود و هر که لاله را بچکاند و بر موی مالد و مر
سبک کند و اگر شیان لاله را در چشمش بکشد و بر آب برود و آب چشم را سودا دید
بر که کنگر را بخورد و بقمم را پاک کند و هر که کنگر را بگوید و آب پیاز سرخ تر کند و بخورد

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

پایه ری را برود که بگوید اگر خواهی شش از کجی و خیزی اول بنویس این
 نام ما را در آب نرزد و آن آب را بجوشاند و در خانه ببرد و خمر بریزد
 فی الحال راضی شود یا ضعیلاً یا قهراً حیث شایسته است
 یا زکمه الله علیه و اگر کسی را مار گزیده باشد موش را در جبهه
 کند و در زخم مار بگذارد و اگر زهره او را بر وزن زیتون بیاورد و در دیو
 خانه باندازد که پشته در آن خانه در نیاید و اگر خون او را دیوانه بخورد نیک شود و اگر کسی
 خمر ببرد و چشم او را در زشت میوه در بیاورد میوه او بر زمین نیفتد و اگر کسی را
 خاصیت و ضایع ببارست چون کسی بپاشد رازیانه را صلا بکند باند که آمد
 کند و اندک برنج مشکلی اش را بخورد و اگر هم بخورد از تب جاری شود
 اگر تر و لا از برای شیر زنان بخورد شیر لاده نشود و اگر چوب او را به دندان
 بسنجد شود و دهن خوشبو شود و آب او را چوب سر در چشم کشند روشن
 و اگر کسی فرزندی به خجلی داشته باشد دندان بکشد و دندان رو باه را بکشد

در کمره بنده

دفعی کردن سماق را با دانه و مک و نیم کوکب و آب سرد
 بپاشد دفعی شود و باز در دفع موشکی چون جای خفته شود کافور سفید
 تخم مرغ و روغن کل سرخ مرهم زنده خسته را دفع بود دفع خون و باغ نایه
 کوه صلا بکند و در پی جکاند خون و باغ باندازد جبهه نری مزاج چون
 خشک شود آنچه خشک و نه با یکدیگر نرم کنند و چند جگ کند و آب بپاشد
 که طبیعت مایل گردد جوهر داری معتبر است جبهه چشم کس سفید باشد
 و کرد و عیار آورده باشد مرور بیدار نرفته کمر با کسف و ریا
 رو و خورشی و تنه و کوفته و شکم و کوفته و کوفته و کوفته
 نیکو صلا بگوید بکار بر نه بر انکو خورده شیر بخته بسی
 کند پاک یک شانه بسی جبهه موی ریختن بلبه را به سوزان و کجوب
 و بار و عن زیتون بیاورد و خمر کن و بجای که موی رفته باشد بمال
 که مور را بر آرد نیک حال دفع ریش که در پامها و دستها پدید آید

لغز

که هیچ چه بر طرف نادم اول باید که گرد پای هیچی تن کند خون
پیار بیکر در بعد از آن که دوزخ بپاید که در آن در هر چه که
باید که صلیب کند در آن پیش ما بنده یقینا هر یک که بنده شود
در آن خود است در او و فتح خوشی که بر کف است
و به آنکه زنگار جیوه در دوزخ به بداد پنج چینی
دینو شیر خشت عذاب موم کایه سیر نیست از خجایی
افزون و حج و کف و تخته موم بیکد از در آن به پیش ما بنده شیر خشت
به هم مخلوط سازند و حج بیکد بیکر مخلوط سازند چینی که دیک
شاید در در یکو قف دینه که آهسته بگذرانند و بعد از آن باز قدر دینه تازه نرم
بگویند و بعد از آن آب انگور و آب انار و شل و آب کدوی تازه بهم زده بچینند
که آن آب سه من بیکمن آید و روغن آب شود و بر اعضا فصل فصل آچند بوم
در جای گرم بمالند که بعرق آید و در امتشال دهد و دوسه های نافع است
جفته قوت

جسته قوه باه پياز تركى بگويد و آتش ابرقصيد باله جالچه بخشيده
مكر استعمال نمايد كه اگر عجي داشته باشد باز بصحت ايد و فعل عجز ايد
صادر نشود ملاحظه نمايد جسته دفع ناله سردوي خيار بنفشه كل
پور خشخاش عدس روانه ترك كل خطي اكلیل الملك
همكم كوفته برابر داخل نمايند بگوشت نندوبه بندند كه مجرب دفع مرض خبيد
اسب پنج نوره آن اسب سايست كه در درياهاى باشد بگوشت نندوبه
بصا مرض دهند كه بيار نافع است جسته درد دفع جوشش
مقهوره كاه چون مقهوره بچم جوشيده باشد و خون و خون ازوى بيايد
مقهوره بوى بر كوبند بجا كاه خون و ريم از آن پاك شود بعه از آن
سفيد آب بران باشند و پيرشت كفش باز گردانند و در محل نرم نشيند
و غذا برنج آب انار شيرين به پزند و به بند تا بخورد و مجرب دواي دفع
گري ز راه نرم بگويد و يك فرديك شب و روزه كاه بخوراند و آب

باد نبه بچوش نشد چند اندک آب او برود و روغن همانند آن روغن را
در اعضا بمالند نافع باشد و اگر کسی که نه باشد ثقل اثر نماید نافع باشد
در ای بچوشش دهن یکم شقال کرد سماق و یکم شقال تباشیر و یک
م شقال کلنا و یکم شقال کرد اندر دفت و نیم شقال کافور و نیم را کوفته
و لحظه لحظه در دهن گیرند که مفید است ایضا کرد و فوغل خشک و تباشیر
استعمال نماید در معالجه باد و اسهال مقل از رقیق شقال لبید و نبات و شقال
و روغن بنفشه بآدام ده شقال بکلاب بچوشاند و بخورد و قدری مقل را ش
نماید و قدری در زیر خود گیرد تا نافع باشد و غذا او خورشی بخورد آب و شربت نبات
مفایده است معالجه سوزش دل تباشیر نیم دانگ زر شکری دان نیم شقال
مصطکی یک دانگ مجموع را بهم بپزند و در شراب برودش نموده بخورد
و غده ادا آب زر شکری و جاشنی قند و قدر تباشیر و ورق کل سرخ بچوشند و بخورد
و اگر کسی قبض داشته باشد که بهیچ وجه کثرتش نیاید بکیر در مژه کار در دانه
پایه کهنه

پایه کهنه کند عمل نماید در دم کش ده شود در باب امس رحم
کل خطمی سفید پایه ببط یا به مرغابی و صغ البطم باوی ضم سارده
و زرد بخورد بر کیر و جسته و نرم زخم فتح آن بقایست نافع است دفع ریش که
خشک میشود چه ادوی و چه حیوان بکیر قند را بیلد و قدر نبات و هر رینه که هم
و قندری زر و جوهر صلابه کند و اگر فستق خواجه فستق بر روغن کهنه جرب برارد
در تپیده ریخته عمل نماید و اگر ریش نمایان باشد انجمن خشک بر آن
بکیر که مفید است نوعی دیگر اگر کسی باد و شک داشته باشد قدری تباشیر
بندی و قدری رنگار و قدری صندل سفید در هم صلابه نماید و مکرر بد آن نماید
که نافع است دفع موثر ریختن حاجی ز پیر که اطفال را بهم میرسد باید بکلاب
خار برود و مکررین مکین بکیرند و با عنقید بر موی ریخته و مایه بزرک لاند مکرر
که نافع است در معالجه عورت که قبض بسته باشد و دفع باد شکم که اگر کسی
قبض داشته باشد باید که پیداکلین ده مسقال و ریحان قدری و قندری جزیوی

حکمت
نعمانی

در کلاب بسیار خوب بخوانند و یک شاه کار سه صلیح بیانشند
نافع است جهت آبستن زن اگر زهره گرگ آب بنفشه بادام بیامیزد
بر زن بخورد که در سستی توقف کند فرجش شک شود و کم شود مرد با و جمع شود
بار گیرد و حامله شود و بعد از جماعت اندک قطران را با نخل کوفته آب
سه آبش فکند و بخورد بر کبریا که بجز پست در انشاء حجت تاسع است از جایی
حرکت نکند که بصاعت بسیار خوب نقطه در رحم می بیند و اگر زن دندان
آدمی را در نقره گیرند و با خود نگاه دارد و پیرایه خرگوش را بخورد کبریا آبستن
شده ظرف منظم خیار ختم خطمی را پاک کرده با مغز بادام شیرین
و کشنیز رب اسکی ختمی کشنیزه کلی ارضی و ختم کرفس
از هر یک این دوی دو منقال کوفته و کوفته و پیچته باغاب برهند
قرص زن و بدفعات بخورد موده را صاف کوراند و منافعی بسیار دارد
باب در معالجه زخم مردان کشنیز را با کشنیر صلایه کرده بر سردی بمالند و بریزند

و نیم ناول

و نیم ناول نماید دیگر مرد خوشبختی شود و یک منقال با خواجہ عدد و مغز بادام
و بوداده بهم صلایه نموده با عرق طلع بیانش مد بجز پست جهت بوی
بارچه آخر در دهن و سستی نگاه دارد بر طرف شود جهت که زن بر کبریا
نگیرد و آبستن نشود بنفشه را با زهره گرگ سیامیزد و فلیط کند و آب آخر
تر کند و بر زن دید تا بخورد بر کبریا آبستن نشود علاج کبریا بر کبریا
بگیرد و بکشد و پاک کرده باروغنی یا سیمین بخوشند و آبش را در گوش
چکانند و گاه روغن ادرادر گوشش کنند و اگر گوش او بماند بخورد و کبریا
بهره فصلی در باب کشودن او از آب ترب غرغره کند و اندک
اندک بخورد او از آبش دید و ختم ترب بگیرد و باروغنی بادام بیامیزد و بر
روی خود مالند و یک زمان توقف نماید و آب کوبیده روی را شفاف سازد
و اگر کسی برک جعفر را بخوشند و بدان آب موی را بشویند بر کبریا مفید شود
و اگر طفل که ناف او بد بریده شده باشد و ناف او بیرون آید ز نبات را کوفته

باروغن کو کشفه مرهم خسته بر شانه روز سه مرتبه بر بالای ناف که از رتبه تجربه
نموده اند اگر کسی را عقرب گزیده باشد یا نه آید در آب آدم بزنند و در آنجا
مالند ناف به چیت که زنا را افزوده شود مایه خرگوش سر که بخوروش
پیاز عنبر کوفته دهنه داخل غسل نموده بعد از ظهر تا خفتن سه روز بهمان
وقت چای در پی بخورد و بخورد و بخورد چهارم مرد بان زن صحبت دارد
برگردد و ناف است معالجی مرع و ندیان گفتن در میان بهاری بعضی را
هم برسد و در زه میگوید باید اول شیر دهنه را بر سر روی دهنه بعد از آن
بنفشه و بابونه و سوسن آرد کندم باب بخورشانند تا نیکو بخفته کرد و او نگاه
صاف نمایند و یکمشتال روغن که ویران آب جگانه و در آفتاب بپزند و بخام
روغن و در نواده آفتاب است است آب بر سر وی ریزند و بکند از نده تا اندک عرق
کند و خود را بشوید و پیرون ایند و از بادیه ای فطرت خود کند و چون وقت
خواب شود و بینی و سوراخ گوش و خستین را بروغن بنفشه با دام جرب کند

دغدغه افورشی آتش الشبج برنج و گوشت خروس یکجمله باید تناول کند بهر شد
دفعه دانگ که انرا سوختنی گویند عامه اس داغی گویند اول بار
که بهم رسید باید درنگ ننموده در ساعت اینی گویم که چنانکه سرخ
بر بالای آن بکند از ننگ که بر طرف شود و اگر به نشود زرد جو به و نبات
و انه روت و ماش بر صلایه کته و بروی باشند و موم با سلیق
بر روی آن نهاده تا انرا بخورد که گشایا بید و اگر دودرم پیمان باز بر طرف
دهد تا بخورد نهد با کبر و دفع لقوه و موی ریخته و موم نسک را بر
غن یا سیمین هر کجا بمالند موی بر آورد و علاج درد دانه آن اگر
کسی اعتب بکنند و در این است که زرد جو به و موم نسک را بر
بند ناف است و کسی که زرد جو به باشد با سلیق و موم نسک
نفسه را با سلیق اگر کسی دانه ای از جته درد کند به باشد آن دانه
در زیر دانه های دیگر و نمک که بخورد و کند و دیگر و دیگر علاج در در

اگر کسی را در سینه باشد استخوان کاه سر سکه در زیر پنی دو دکنه که هرگز
در سینه پنهان استخوان پای خروس بوزان و خاکستر آن بر جایگاه
سوخته افکند زود صحت یابد اگر سر کین کوبه سیاه در زیر پنی که چکه در
شکم آن مرده باشد دو دکنه که مرده از شکم او پیفته اگر کسی را خون
از قصبه آید کاه بوسه که بخورد خون را باز دارد و خشک در و مفید
لح سیاه را بپزند و بزخم پاشند بهر شود و نافع است علاج نفخ
شکم سه روز این دوا را تناول نمایند که بغایت مجرب است
و مفید است قره قندیل هیل زنجبیل دار فاعیل
۲ مثقال نیم ۲ مثقال نیم ۲ مثقال نیم ۲ مثقال نیم
۲ مثقال نیم ۲ مثقال نیم ۲ مثقال نیم ۲ مثقال نیم
۲ مثقال نیم ۲ مثقال نیم ۲ مثقال نیم ۲ مثقال نیم
جمله را صلابه نماید و بهر شل قسمت نماید صبح و شام تناول نماید نافع است
بین طریق بنوش که اروپا در نیمه آرد کند هم پاک و این آرد و در و نا
به هم نهند

به هم نهند دهنه روز از این قسم بنفشه بزرگ و نیکه بنفشه کند و بنفشه تناول نماید
و ماسی کاه را در کینه انداخته که در آب چکه با نان در جانت تناول نماید
نافع است جهت دفع کربوه حلیت و صبر شوق طری و ادویه مسوی
خوب است که در قدری آرد جو خیر نماید این دوا در میان خمر کلو که کند و سه
روز بهر روز سه کلو که بهر سه یک مثقال باشد بنوشد و غده اقلید بنوشد
یک روز قبل و یک روز بعد که جمله پنج روز باشد که نافع است
جهت نفخ و قهر شکم هر صبح ده مثقال کل انگلی علی با تخم کرفس
و این خون و رازیان از هر یک سه درم بنوشد و غده استخوان آب
و تیر هو و کوبه که بکنجک کند و در کاهی در صبح یک مثقال جوهر شل
بنوشد خوب است نسخ در باب مرض کاشتر و بوز نک و خیار
که بسیار از موده و محرب است پیش از شروع سه روز سه مل خود
و در وقتی که در بالای کودال مر نشیند نقره بدین کید باید که پیش

سید الهی محمد موسی
صالح قی
صا
ع

از آنکه شروع نماید چند روز از ترشید و او نیز سید ملاحظه نماید و مجموع اجزای
علیه علی که کوفته و پخته بعد از آن بوزن ده آورده بیکدیگر ~~مخلوط~~
مخلوط ساخته شکر را در ظرف مسی که از کار ساخته باشند صلایه نودم بوزن در
آورده از بارچه در آبی پخته داخل اجزای نماید که خوب مخلوط گردد بعد از آن شش
قسمت نماید که هر یک بوزن یکده انگشت نیم باشد سه روز بر روز صاب کوفته بیکدیگر صبح
و یکشنبه شام یکی از آن اجزای را در آتش ریخته و در سبزی آتش برهنه
نشسته طاف چند از طرفین بر سر خود اندازد که دو تمام باشد ام صاحب گفت
بخورد که عرق بسیار از او بوی آمده بهمان طافها در جای خود بخوابد که
عرق بر طرف شود و بعد از آن رخت بپوشد و از ترشید بنوا ملاحظه نماید غذا
پخته که تناول نماید و بعد از شش روز که دو تمام شود چند نوره یک از ترشید سید ملاحظه
نماید هر چند بیشتر تر و اگر قیض شود باید که اندک روغن بزر بیاورد و اگر
اسهال شود چوبی را در سر آتش ریخته تناول نماید و در آن آتش دهن صاحب گفت

اداجاء نصر الله
اداجاء
رضم میشود